

احکام و تعالیم فردی - نهی از تهمت و افتراء

حضرت بهاء الله

نهی از تهمت و افتراء

حضرت بهاء الله:

1 - " قد حرم علیکم القتل والزنا ثم الغيبة والافتراء اجتنبوا عما نهیتم عنه فی الصحائف والألواح "

(کتاب اقدس - بند 19)

2 - " یا ابن الإنسان لا تنفس بخطأ أحد ما دمت خاطئاً وإن فعلت بغير ذلك ملعون أنت وأنا شاهد بذلك "

(کلمات مکنونه عربی، 27)

3 - " یا ابن الوجود لا تنسب إلى نفس ما لا تُحبه لنفسک ولا تقل ما لا تفعل هذا أمری علیک فاعمل به "

(کلمات مکنونه عربی، 29)

4 - " ای مهاجران لسان مخصوص ذکر من است بغیبت میلائید و اگر نفس ناری غلبه نماید بذکر عیوب خود

مشغول شوید نه بغیبت خلق من زیرا که هر کدام از شما بنفس خود ابصر و اعرفید از نفوس عباد من "

(کلمات مکنونه فارسی، 66)

5 - " غیبت را ضلالت شمرد و آن عرصه هرگز قدم نگذارد زیرا غیبت سراج منیر قلب را خاموش نماید و

حیات دل را بمیراند ."

(کتاب مستطاب ایقان)

TABLET

6 - " در این سنه که هزار و سیصد و شش است بخطّ مظلوم لوحی نازل و در آن این کلمه علیا از افق اعلی اشراق نموده یا قَوْمُ اذْكُرُوا الْعِبَادَ بِالْخَيْرِ وَلَا تَذْكُرُوهُمْ بِالسُّوءِ وَمَا يَتَكَدَّرُ بِهِ اَنْفُسُهُمْ ذِكْرُ سَوْءِ هُمْ فِي هَذِهِ سَنَةِ نَهِيَ شَدِيدٌ چِه که لسان از برای ذکر حق است حیف است بغیبت بیالاید و یا بکلماتی تکلم نماید که سبب حزن عباد و تکدر است "

(گنجینه حدود و احکام ص 321)

بیت العدل:

1 - " جمال قدم در الواح عدیده غیبت ، افتراء و عیب جوئی از دیگران را از اعمال ممنوعه محرمه محسوب داشته ، چنانکه در کلمات مکنونه می فرمایند : یا ابن الوجود کیف نسیت عیوب نفسک و اشتغلت بعیوب عبادی من کان علی ذلک فعلیه لعنة منی . و نیز می فرمایند : یا ابن الانسان لا تنفس بخطاء احد ما دمت خاطئاً و ان تفعل بغیر ذلک ملعون انت و انا شاهد بذلک. در کتاب عهدی لسان عظمت به این انذار شدید ناطق قوله الاحلی : به راستی می گویم لسان از برای ذکر خیر است او را به گفتار زشت میلانید عفا الله عما سلف از بعد باید کل بما ینبغی تکلم نمایند از لعن و طعن و ما یتکدر به الانسان اجتناب نمایند " (کتاب اقدس - شرح 37)